

عنوان جلسه: کمیته کارشناسی "شورای گفت و گوی استان خراسان شمالی"	
روز: سه شنبه	تاریخ: ۱۴۰۴/۱۰/۰۹
حاضرین در جلسه آقایان: علیزاده، غلامی، امانی، لبافی، هامونی، مزگی نژاد، مسکنی، دهباشی، شبان، جابری، احسانبخش خانم ها: محروقی، غریبی، دستجردی، خاوران، قدوسی، رشیدی، صفاییان	
دستور جلسه: - بررسی نحوه محاسبات و به روز رسانی هزینه استهلاک شرکت های تولیدی و صنعتی در حوزه مالیات	
جلسه کمیته کارشناسی منطقه ای شرق و شمال شرق کشور روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۹ در محل سالن جلسات اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی بجنورد برگزار گردید. این جلسه که با مشارکت دبیرخانه های شورای گفتگوی مرکز و خراسان رضوی، جنوبی، استان گلستان برگزار گردید در خصوص نحوه محاسبات و به روز رسانی هزینه استهلاک شرکت های تولیدی و صنعتی در حوزه مالیات بحث و بررسی گردید. سرکار خانم محروقی معاونت مجامع و شوراهای اتاق بجنورد در ابتدا سرکار خانم محروقی معاونت محترم مجامع و شوراهای اتاق بجنورد ضمن قدردانی از همکاریهای منطقه ای دبیرخانه های شرق و شمال شرق افزودند: موضوع مالیات شرکت های تولیدی پدیده ای ست که امور مالیاتی هزینه های مرتبط با استهلاک شرکت های تولیدی را به عنوان هزینه ی واقعی نمی پذیرد. از طرفی امور مالیاتی هزینه هایی را می پذیرد که بصورت واقعی و در دفاتر رسمی حسابداری قید شده باشند. از این رو تجدید ارزیابی ها چون یک فعالیت حسابداری است و رد و بدل هزینه انجام نشده است از این رو این امکان در بررسی های امور مالیاتی وجود ندارد و حقوق تولید کنندگان ضایع می شود. ایشان افزودند: ما در این راستا دو پیشنهاد مشخص داریم: سازمان امور مالیاتی، استهلاک مازاد ناشی از تجدید ارزیابی دارایی های تولیدی را به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی بپذیرد، مشروط به: تجدید ارزیابی توسط کارشناس رسمی دادگستری، ثبت در دفاتر قانونی، عدم توزیع سود ناشی از تجدید ارزیابی.	

همچنین: با توجه به تورم حاکم بر کشور قیمت ریالی ماشین آلات سالیانه مطابق افزایش تورم افزایش می یابد متأسفانه امور مالیاتی در صد استهلاك سالیانه را بر اساس و پایه قیمت خرید محاسبه می کند. درخواست اینست که نرخ روز ماشین آلات هر سال ارزیابی گردد و در صد استهلاك بر مبنای نرخ جدید ارزیابی همان سال توسط امور مالیاتی محاسبه و در هزینه لحاظ گردد.

جناب آقای علیزاده رییس هیأت مدیره شرکت آذین فورج و عضو هیأت نمایندگان اتاق بجنورد

در ادامه جناب آقای علیزاده رییس محترم هیأت مدیره شرکت آذین فورج و عضو هیأت نمایندگان اتاق بجنورد در این جلسه مشکل مالیات تورمی را در حوزه تولید مهم دانستند و بیان داشتند مواد اولیه موجود در شرکتها، انبارها و... هر سال مشمول تورم می گردد، چرا که مواد اولیه سرمایه در گردش بوده و هر سال مالی مشمول تورم می شود در حالیکه با قیمت پایین تر محاسبه می گردد و با قیمتی که به فروش می رسد اختلاف دارد. این در حالی است که بخشی از سود مربوط به افزایش قیمت ها، تورم و... می باشد. ایشان با اشاره به چگونگی نحوه محاسبه سود حاصل از مواد اولیه در انبار و... طی سال مالی قبل، و سپس از سوی دولت و دریافت مالیات حاصل از آن، استهلاك ماشین آلات تجهیزاتی و... را نیز مهم بر شمرند و بیان داشتند اگر ماشین الاتی خریداری شود به قیمت مثلاً ۱۰۰ میلیون تومان، این وسیله باید در طی ۱۰ سال مستهلك شود و هر سال ۱۰ میلیون این استهلاك از سود پول کاهش می یابد منتها با توجه به تورمی که وجود دارد این دستگاهها و تجهیزات قیمت ها چون افزایش می یابد اما اگر ارزیابی مجدد شود نرخ استهلاكی که اداره مالیات اعلام می نماید تاثیری نخواهد داشت. این در حالی است که طبق اعلام اداره مالیاتی می بایست این دستگاه و.. در مزایده به بالاترین قیمت بفروش برسد و ۲۵ درصد کل فروش دستگاه قیمت روز، امور مالیاتی سهم خواهد بود یا در مورد سرمایه در گردش به عنوان مثال اگر یک شرکت که تعطیل است ولی ۱۰۰،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ تومان مواد اولیه در انبار دارد در پایان سال مالی اقدام به فروش نماید به میزان تورم سود نشان خواهد داد در صورتیکه هیچ ارزش افزوده ای نداشته و مالیات دریافتی از این شرکت باعث کوچک شدن سرمایه در گردش شرکت خواهد شد. در نهایت مالیات های اخذ شده منجر به متضرر شدن تولید کنندگان می شود که این مبالغ در محاسبات رقمی سرسام آور می باشد. ایشان درخواست نمودند این موضوع در اتاق ایران و اتاقهای سراسری استانها اعلام گردد و نمایندگان مجلس و همچنین اتاق ایران و دولت طی ارائه لایحه به مجلس و... این درصد تورم را در قیمت ماشین آلات و سرمایه در گردش با ارزیابی جدید صورت میگیرد لحاظ نمایند.

جناب آقای غلامی رئیس گروه حسابرسی رسیدگی اداره کل امور مالیاتی استان خراسان شمالی

جناب آقای غلامی رئیس محترم گروه حسابرسی رسیدگی امور مالیاتی خراسان شمالی بیان داشتند در این بحث چهار قانون شامل استانداردهای حسابداری، قانون مالیاتهای مستقیم، قانون احکام دائمی پیشرفت و قانون حمایت از تولید مد نظر می باشد. وی بیان داشتند قانون مالیاتهای مستقیم هزینه استهلاك را قبول نموده و هزینه استهلاك که تجدید ارزیابی را به عنوان قانون در ماده ۱۴۹

برای حمایت از تولید و بخش فعالین اقتصادی قابل قبول دانسته است منتها هزینه بخش استهلاک را و تجدید ارزیابی را بعنوان هزینه قابل قبول نمی پذیرد. در قانون احکام دائمی و قانون حمایت که این مورد ارزیابی تجدید را به رسمیت شناخته است. وی بیان داشتند اگر قیمت کالا در انبار تغییر چندانی پیدانکرده و در سال بعد در خط تولید قرار می گیرد و به فروش می رسد رویه مالیات ستانی به این شیوه می باشد که بهای تمام شده و هزینه تولید را از فروش کم و مشمول مالیات می گردد. بنابراین در زمانی که ماده اولیه تبدیل به کالا گردد و بعلاوه هزینه تولید به فروش رفت مشمول مالیات می شود و تا زمان فروش مشمول مالیات نیست و در زمان فروش مابه تفاوت بین فروش و بهای تمام شده را مشمول مالیات می شود. در خصوص تجهیزات و ماشین آلات با توجه به اینکه سالهای متمادی مورد استفاده قرار می گیرد تورم بیشتر بارز هست استهلاک می بایست به نرخ روز محاسبه شود. طبق بیان قانونگذار ماشین آلات و..مورد تجدید ارزیابی قرار نمی گیرد ولی هزینه استهلاک آن بخش را پذیرفته و از طرف مقابل درآمد حاصل از تجدید ارزیابی را هم مشمول مالیات معاف ندانسته در این خصوص باید شروطی رعایت شود و در صورتی که حمایت شود مشمول مالیات نخواهد بود

جناب آقای مزگی نژاد مدیر مالی محترم کارخانه مهراس کویر

جناب آقای مزگی نژاد مدیر مالی محترم کارخانه مهراس کویر در این جلسه اظهار نمود در خصوص ماشین آلات ساختمانها، تأسیسات و یا سایر موارد مشابه منظور و هدف قانونگذار و تدوین کنندگان استانداردهای حسابداری، کمک به افزایش توان شرکت تولیدی برای جایگزینی و یا نوسازی و اورهال کردن آنها بوده نه اینکه هزینه ای منظور گردد تا مالیات کمتری پرداخت شود.

ایشان افزایش قیمت دارائیهای ثابت بر اساس نرخ تورم کشور که از طریق بانک مرکزی اعلام میشود تنها نبوده و عوامل دیگری مثل نرخ ارز و طلا و حتی هزینههای مرتبط با ترخیص گمرکی و نرخ افزایش دستمزد و موارد مشابه می باشد.

به عبارت دیگر، اگرچه نرخ تورم ممکن است در یک سال مثلاً ۲۰ یا ۳۰ درصد اعلام شود، در مورد ماشین آلات این رقم کاملاً متفاوت و به طور فزایندهای افزایشی است. حال در نظر داشته باشیم که اگر بنده به عنوان سرمایه گذار و تولید کننده، پس از گذشت ده سال بخواهم این ماشین آلات را اورهال نمایم یا اینکه بیایم ماشین آلات جدیدی را جایگزین کنم و خریداری نمایم، می بایست چندین برابر مبلغ اولیه پرداخت نمایم و این مسئله در قانون کامل دیده نشده است.

اکنون چند مسئله وجود دارد: بحث تجدید ارزیابی که طبق استانداردهای حسابداری انجام می شود مورد قبول هست، ولی از نظر امور مالیاتی، استهلاک ناشی از تجدید ارزیابی این ماشین آلات، تأسیسات و داراییهای ثابت مورد قبول واقع نمی شود. به باور بنده، اگر بتوانیم این تجدید ارزیابی را در صورت های مالی خود منعکس کنیم، هم شفافیت مالی افزایش می یابد و هم اعداد، ارقام و

نسبتی که محاسبه می کنیم واقعی تر خواهد شد. نکته پایانی نیز این است که این امر حتی به نفع سازمان امور مالیاتی نیز هست؛ نه از این جهت که اکنون مالیات کمتری پرداخت می شود - که ممکن است چنین تصویری ایجاد شود - بلکه از آن رو که تداوم فعالیت تولیدکننده یا سرمایه گذار محقق می گردد. یعنی اگر تولیدکننده پس از ده سال توان اورهال یا جایگزینی ماشین آلات را نداشته باشد، به همان نسبت رکودی در حوزه مالیاتی نیز پدیدار خواهد شد.

نکته دیگر این که حتی در موضوع اورهال، افزایش مبالغی که ذخیره می شود، می تواند به کیفیت سازی محصولات نیز بینجامد که ابعاد اجتماعی آن نیز شایان توجه است. هم اکنون در خصوص افزایش سرمایه، قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی داخلی مصوب سال ۱۳۹۸ بیان می دارد که شرکت ها می توانند مازاد تجدید ارزیابی را به حساب سرمایه منتقل نموده و از معافیت مالیاتی برخوردار گردند، مشروط بر آن که این انتقال در ظرف یک سال انجام پذیرد. اما مدت زمانی که برای انجام این تجدید ارزیابی در نظر گرفته شده پنج سال است. اگر بخواهیم این مسئله را اصلاح کنیم، به نظر بنده باید موضوع تجدید ارزیابی را - حال اگر بخواهیم امور مالیاتی را به طور مجزا لحاظ کنیم - برای شفافیت و واقعی تر شدن اعداد، ارقام و نسبت های مالی و ساختار مالی شرکت، به صورت سالانه و بر اساس نرخ تورم سالانه منظور نماییم. پذیرش این رویه و تصویب دستورالعمل جدید در خصوص تجدید ارزیابی، به باور بنده منجر به افزایش درآمدهای مالیاتی در سال های آتی نیز خواهد شد و شرکت ها توان بیشتری برای توسعه فعالیت و کسب سود خواهند داشت

جناب آقای هامونی، مشاور مالیاتی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی بیرجند، در این جلسه اظهار نمود:

«بحث اصلی دستور جلسه ما به روزرسانی هزینه های استهلاک است. آنچه هم اکنون انجام می شود، بر اساس ماده ۱۴۹ قانون مالیات های مستقیم و نرخ های مندرج در جدول استهلاک می باشد که عمدتاً به روش مستقیم اعمال شده و در پایان عمر مفید دارایی، معادل هزینه استهلاک برای آن ذخیره می شود. مثالی عرض می کنم: اگر واحد تولیدی در سال ۱۳۹۸ ماشین آلاتی را وارد کرده و تولید را آغاز کرده باشد، در آن زمان نرخ دلار حدود ۱۱ هزار تومان بوده و امروز اگر دلار را ۱۳۰ هزار تومان محاسبه کنیم، پس از گذشت شش سال - با عمر مفید معمولاً هفت ساله برای ماشین آلات تولیدی (و حداکثر ده سال برای ابنیه و تأسیسات و اثاثه و منصوبات) - اگر بخواهند دارایی مستهلک شده را از خط تولید خارج و جایگزین نمایند، تنها معادل رقم سال ۱۳۹۸ ذخیره استهلاک دارند. با احتساب افزوده شدن ارزش اسقاط این دارایی، باید گفت که اگر مثلاً دارایی به مبلغ ۱۰۰ میلیارد تومان در سال ۱۳۹۸ خریداری شده، اکنون برای جایگزینی آن باید ۱۲ یا ۱۳ برابر آن مبلغ را تأمین نقدینگی نمود. این تفاوت بین ارزش جایگزینی و ذخیره استهلاک می بایست مورد توجه قرار گیرد تا تولیدکننده بتواند ماشین آلات را اورهال نموده و مجدداً تولید را شروع و از آن استفاده نماید.

ایشان افزودند: دو پیشنهاد دارم نخست آن که برای ماشین آلاتی که در سال های گذشته - خصوصاً از سال ۱۳۹۵ به بعد که اختلاف قیمت ها چشمگیر شده - خریداری شده اند (به طور مثال از سال ۱۳۹۸ تا ۱۴۰۴ ارزش دلار حدود ۱۲ برابر افزایش یافته)، راه حل

جبران این هزینه برای تولیدکننده می‌تواند یکی از این دو روش باشد: یا استهلاک تجدید ارزیابی دارایی که هم‌اکنون از سوی قانون مالیات‌های مستقیم پذیرفته نیست، به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی محسوب گردد، یا آن که برای هر دارایی - حتی دارایی جدید راه‌اندازی شده در سال ۱۴۰۴ - در پایان سال، استهلاک بر اساس جدول موجود، به اضافه نرخ تورم، مبنای محاسبه سال بعد قرار گیرد. به عنوان مثال، اگر نرخ تورم ۵۰ درصد باشد، برای ماشین‌آلاتی به ارزش ۱۰۰ میلیارد تومان با استهلاک سالانه ۱۰ میلیارد تومان، با افزودن ۵۰ درصد، استهلاک سال بعد ۱۵ میلیارد تومان منظور شود. این روش در درازمدت - حتی با احتساب افزایش ۵۰ درصدی - با شرایط کنونی تناسبی ندارد. لذا به نظر می‌رسد اگر قرار است نرخ تورم در هزینه استهلاک اعمال شود، می‌بایست استهلاک هر سال با افزودن نرخ تورم، مبنای سال بعد قرار گیرد تا تولیدکننده در پایان عمر مفید قادر به جایگزینی ماشین‌آلات یا دارایی ثابت باشد و روند تولید تداوم داشته باشد. در غیر این صورت، به تدریج تولیدات واحدهای تولیدی تعطیل خواهد شد که به ضرر اجتماع و نیز خود سازمان امور مالیاتی است.

ایشان ادامه دادند: در عرایض خود موضوع روشنی را مطرح کردم. اکنون سؤال بنده از آقای مسکنی این است: با فرض خرید دارایی به مبلغ ۱۰ میلیارد تومان ده سال پیش، پس از ده سال مستهلک شده و ارزش اسقاط آن نیز فرضاً ۵۰ میلیارد تومان باشد، جمع این دو ۶۰ میلیارد تومان است. حال برای خرید همان دارایی امروز باید ۱۳۰ میلیارد تومان پرداخت کرد. این تفاوت از کجا باید جبران شود؟ نظر ایشان چیست؟ به نظر بنده چه راه‌حلی می‌توان پیشنهاد داد؟ این واقعیتی است که هم‌اکنون در حال وقوع است. خود بنده تولیدکننده‌ام و ماشین‌آلاتی را در سال ۱۳۹۸ به مبلغ ۵ میلیارد تومان خریداری کردیم که اکنون پس از هفت سال با ۵۰ میلیارد تومان نیز قابل خریداری و جایگزینی نیست. تمام بحث این جلسه همین است که این تفاوت باید دیده شود و راه‌حل آن پیشنهاد و در مجلس به قانون تبدیل شده و به سازمان امور مالیاتی جهت اجرا ابلاغ گردد.

سوالی نیز در خصوص واحدهای دارای معافیت ماده ۸۱ دارم که نه سود آن‌ها مشمول مالیات بوده و نه در زیان آن‌ها تاثیری دارد. اما واحدهای مشمول مالیات، اگر این طرح پذیرفته شود و هزینه استهلاک بر اساس تجدید ارزیابی مورد قبول قرار گیرد، طبیعتاً از درآمدشان کسر می‌گردد و اگر زیان داشته باشند به زیان آنان اضافه شده که در سال‌های آتی قابلیت تسویه خواهد داشت.

جناب آقای لبافی رئیس دبیرخانه شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی خراسان رضوی

در پی طرح درخواست فعالان اقتصادی استان‌های شرقی کشور، حل و فصل موضوع «همسان‌سازی استهلاک دارایی‌ها بر مبنای تورم» در دستور کار دبیرخانه‌های منطقه شرق کشور قرار گرفت.

رئیس دبیرخانه شورای گفت‌وگوی دولت و بخش خصوصی خراسان رضوی، در گفت‌وگو با خبرنگار ما عنوان کردند: یکی از موضوعاتی که در دستور کار دبیرخانه‌های منطقه شرق کشور قرار گرفت، بررسی درخواست فعالان اقتصادی تحت عنوان

«همسان سازی استهلاك دارایی ها بر مبنای تورم» بود. این موضوع پیش از طرح در جلسه، مورد بررسی های کارشناسی قرار گرفته بود و گزارش های مربوطه در جلسه ارائه شد.

علی اکبر لبافی ادامه دادند: در حال حاضر، در اسناد حسابداری شرکت ها، قیمت تمام شده دارایی ها ثبت و پس از آن، استهلاك سرمایه نیز لحاظ می شود. به طور معمول، ماشین آلات در یک دوره حدوداً ۱۰ ساله مستهلك می شوند. با این حال، در قوانین و مقررات موجود از جمله مطابق تبصره یک ماده ۴۷ قانون مالیات های مستقیم هزینه استهلاك ناشی از افزایش تجدید ارزیابی به عنوان هزینه قابل قبول تلقی نمی شود، و در ماده ۷ آیین نامه اجرایی تبصره ۱ ماده ۴۹ اصلاحی قانون مالیات های مستقیم و مصوبه دولت، تصریح شده که آثار ناشی از تجدید ارزیابی دارایی ها جزو هزینه های قابل قبول مالیاتی محسوب نمی شود.

وی با اشاره به چالش اصلی فعالان اقتصادی اظهار کرد: در حال حاضر، تجدید ارزیابی دارایی ها هر پنج سال یکبار انجام می شود و شرکت ها می توانند نتیجه آن را به سازمان امور مالیاتی اعلام کنند. اما فعالان اقتصادی، به ویژه در استان خراسان شمالی، معتقدند این بازه پنج ساله با شرایط اقتصادی و اثرات تورمی همخوانی ندارد. از آنجا که ماشین آلات معمولاً طی ۱۰ سال مستهلك می شوند، در عمل امکان انجام تجدید ارزیابی در دو مقطع پنج ساله وجود دارد و این موضوع محل اعتراض فعالان اقتصادی شده است.

رئیس دبیرخانه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی خراسان رضوی تصریح کرد: نکته اساسی که در جلسه مطرح شد، این بود که پیشنهاد می شود تجدید ارزیابی دارایی ها به جای دوره های پنج ساله، به صورت سالانه انجام شود. این پیشنهاد به عنوان یکی از راهکارهای اصلی مطرح شد تا اثرات تورم به شکل واقعی تری در ارزش دارایی ها منعکس شود.

رئیس دبیرخانه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی خراسان رضوی در تشریح بُعد مالیاتی موضوع گفتند: بسیاری از ماشین آلاتی که امروز در واحدهای تولیدی فعال هستند، حدود ۱۰ سال پیش خریداری شده اند و بر اساس دفاتر حسابداری، پس از این مدت کاملاً مستهلك محسوب می شوند. اما سازمان امور مالیاتی در زمان واگذاری این دارایی ها، موضوع مالیات را مطرح می کند. در حالی که فعالان اقتصادی معتقدند دارایی ای که طی ۱۰ سال مستهلك شده، اصولاً نباید مشمول مالیات بر درآمد ناشی از فروش شود.

آقای لبافی با اشاره به نقش تورم در این اختلاف نظر عنوان کردند: فرض کنید دستگاهی با مبلغ یک میلیون تومان خریداری شده و پس از پنج سال، به دلیل تورم، ارزش آن به پنج میلیون تومان رسیده است. با وجود کسر استهلاك، همچنان ارزش اسمی آن بالاتر از قیمت خرید اولیه است. حتی در پایان دوره ۱۰ ساله استهلاك نیز، در بسیاری موارد، هنگام فروش مشاهده می شود که قیمت فروش از قیمت خرید اولیه بیشتر است یا حداقل همچنان عدد قابل توجهی دارد. فعالان اقتصادی معتقدند چون استهلاك طی این

۱۰ سال انجام شده، فروش این دارایی نباید منجر به ایجاد بار مالیاتی جدید شود.

وی با بیان اینکه این مسئله در همه استان‌ها به یک اندازه مطرح نیست، گفتند: در استان خراسان رضوی، این موضوع چالش جدی و گسترده‌ای ایجاد نکرده است، اما در استان خراسان شمالی، این مسئله به صورت جدی‌تری مطرح شده و محور اصلی اعتراض فعالان اقتصادی بوده است.

رئیس دبیرخانه شورای گفت و گوی دولت و بخش خصوصی خراسان رضوی درباره جمع‌بندی جلسه توضیح دادند: در نهایت، دو پیشنهاد مشخص به عنوان جمع‌بندی جلسه مطرح شد.

پیشنهاد اول این است که تجدید ارزیابی دارایی‌ها به جای هر پنج سال یک‌بار، به صورت سالانه انجام شود. پیشنهاد دوم نیز همسان‌سازی استهلاک دارایی‌ها بر مبنای تورم است تا هزینه استهلاک ناشی از تجدید ارزیابی‌ها به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی مورد پذیرش قرار گیرد.

آقای لبافی در پایان درباره ادامه روند بررسی این موضوع گفتند: در جلسه مطرح شد که لازم است همه جوانب موضوع بررسی و پس از جمع‌بندی نهایی، پیشنهادها به تهران و شورای مرکزی ارائه شود.

زمان و دستور کار جلسه بعدی هنوز مشخص نشده است، اما این دو محور به عنوان خروجی اصلی دبیرخانه شرق کشور در حال پیگیری است.

جناب آقای دهباشی سرپرست دبیرخانه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی استان گلستان

جناب آقای دهباشی سرپرست محترم دبیرخانه شورای گفتگوی دولت و بخش خصوصی استان گلستان

سرکار خانم غریبی مدیر فرابخشی دبیرخانه های دبیرخانه شورای گفتگو و کمیته حمایت از کسب و کار

در ادامه سرکار خانم غریبی بیان داشتند: این موضوع توسط شورای گفتگوی اصفهان قبلاً طرح شده بود. نظر مثبت مشاوران دبیرخانه شورا در خصوص همسان سازی بر مبنای تورم را اخذ کردیم.

ایشان ادامه دادند: موضوع را به وزارت امور اقتصاد و دارایی نیز اعلام نمودیم تا جلسات کارگروه با حضور تمامی استان‌هایی که این موضوع را مطرح نموده اند تشکیل گردد.

خانم غریبی ضمن حائز اهمیت برشمردن موضوع جلسه افزودند: شورای گفتگوی منطقه شرق و شمال شرق کشور هم این موضوع را به همراه گزارشات و پیشنهادات ارسال نمایند تا بررسی گردد.

نظر مشاوران دبیرخانه شورای گفتگو استاندارد بین المللی شماره ۲۹ است (استاندارد IAS ۲۹ به واحدهای تجاری کمک می کند تا در شرایط تورم حاد، اطلاعات مالی قابل اعتماد و قابل مقایسه ارائه دهند. این استاندارد با تعدیل ارزش اقلام غیرپولی و شناسایی سود یا زیان ناشی از نگهداری اقلام پولی، تصویر واقعی تری از وضعیت مالی واحد تجاری ارائه می دهد) تا بر مبنای آن و همچنین نرخ تورم موجود و پس از آموزش های لازم اقدام گردد، تا نهایتاً هم فعالان اقتصادی کمتر دچار ضرر و زیان شوند و از این طریق مشکل حل شود.

مصوبات:

- ✓ پیشنهاد گردید تجدید ارزیابی دارایی ها به جای هر پنج سال یکبار، به صورت سالانه انجام شود.
- ✓ پیشنهاد گردید همسان سازی استهلاک دارایی ها بر مبنای تورم است تا هزینه استهلاک ناشی از تجدید ارزیابی ها به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی مورد پذیرش قرار گیرد.
- ✓ پیشنهاد گردید در مورد سرمایه در گردش شرکت ها مالیات تورمی حذف گردد و از بودجه واقعی شرکت ها مالیات دریافت شود.

۱ پذیرش استهلاک ناشی از تجدید ارزیابی دارایی ها (حداقل به صورت مشروط)

پیشنهاد: سازمان امور مالیاتی، استهلاک مازاد ناشی از تجدید ارزیابی دارایی های تولیدی را به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی بپذیرد، مشروط به: تجدید ارزیابی توسط کارشناس رسمی دادگستری، ثبت در دفاتر قانونی، عدم توزیع سود ناشی از تجدید ارزیابی عدم پذیرش این استهلاک یعنی عملاً بخشی از اصل سرمایه گذاری مشمول مالیات می شود؛ این ضد منطق تولید و سرمایه گذاری است.

۲) تفکیک نگاه «کنترلی» از «درآمدی» در استهلاك

پیشنهاد: در واحدهای تولیدی فعال، استهلاك ابزار حفظ توان تولید تلقی شود نه ابزار کاهش درآمد مشمول مالیات. اگر استهلاك واقعی دیده نشود، بنگاه در بلندمدت دچار فرسودگی سرمایه و افت بهره‌وری می‌شود؛ نتیجه‌اش کاهش تولید و مالیات پایدار است.

۳) به‌روزرسانی جداول استهلاك متناسب با تورم

جداول فعلی با واقعیت عمر مفید دارایی‌ها در اقتصاد تورمی ایران هم‌خوانی ندارند و هزینه جایگزینی را پوشش نمی‌دهند.

۴) اختیار انتخاب روش استهلاك برای بنگاه‌ها

پیشنهاد: اجازه انتخاب بین روش‌های استهلاك (خط مستقیم، نزولی، تسریعی) برای بنگاه‌ها با اعلام در ابتدای سال مالی انعطاف‌پذیری در استهلاك، ابزار سیاستی برای حمایت از تولید در سال‌های رکود است، نه فرار مالیاتی.

۵) استهلاك تسریعی برای صنایع اولویت‌دار استان

پیشنهاد: اعمال ضریب استهلاك بالاتر برای صنایع پیشران، صادرات‌محور یا مستقر در مناطق کمتر توسعه‌یافته. این کار مشوق سرمایه‌گذاری واقعی است، بدون بار مالی مستقیم برای دولت.